

14è Festival de Pasqua

música clàssica catalana

CERVERA

Francesc Andreu i Ramon Carnicer: dos lleidatans a Madrid

Dissabte, 30 de març de 2024
20.00 h
Paranimf de la Universitat

Organitza:

PAERIA DE CERVERA

Patrocina:

Col·labora:

Mitjans col·laboradors:

Francesc Andreu i Ramon Carnicer: una rivalitat que reflecteix les turbulències de l'Espanya del s. XIX

Durant els anys 1830 i 1836, dos compositors lleidatans van ocupar els principals càrrecs musicals en la capital de l'estat. De fet, Francesc Andreu, natural de Sanaüja (La Segarra) i Ramon Carnicer, nascut a Tàrrrega (L'Urgell) rivalitzarien per la plaça de Mestre de la Capella Reial de Ferran VII, que finalment va ocupar Andreu, mentre que Carnicer ja era el director dels teatre de la Cort i esdevindria catedràtic de composició del Real Conservatorio de Madrid des de la seva creació. Es van convertir, doncs, ens els dos referents de la música sacra (Andreu) i de l'òpera (Carnicer) en l'Espanya del moment.

Es coneixien des de petits, quan a finals del s. XVIII coincidiren com a escolans a la Catedral de la Seu d'Urgell. A partir d'aquí, les seves vides prendrien camins divergents. Ambdós s'hagueren d'exiliar en aquella Espanya convulsa. Un per eclesiàstic conservador i carlí, l'altre per revolucionari liberal i constitucionalista. Amb dues biografies tan oposades a l'esquena, es retrobaren en les dures oposicions a la Capella Reial, mirant-se de reüll... La veritat d'aquella deliberació ens explica les pugnes ideològiques i polítiques que regnaven en la Cort espanyola.

Amb el temps, l'èxit del gènere operístic va donar molt més renom al músic de Tàrrrega. Tot i això, en aquest concert volem posar una al costat de l'altra les seves millors especialitats, prenent com a referent àries i cors d'òperes de Carnicer i l'*Stabat Mater* d'Andreu. Com veurem, però, en el fons la seva música no és tan diferent com ens podríem imaginar. La influència de Rossini és molt evident en els dos casos: el seu estil va impregnar pràcticament tota la música del moment. En el cas de Carnicer, aquest fet és més palpable per la seva dedicació preponderant a l'òpera i les seves obres són clarament deutores de la manera de fer del compositor de Pesaro. Un cas paradigmàtic d'aquesta influència és l'obertura que va escriure el 1818 per a *El barber de Sevilla* del mateix Rossini. Va arribar a tenir un èxit enorme i en moltes ocasions es tocava en comptes de l'original, amb l'especial vistiplau de l'italià.

D'altra banda, tot i que l'escriptura d'Andreu denota un coneixement molt profund del contrapunt i un cert recolzament en el llenguatge clàssic més proper a Haydn i Mozart, sabem pels seus quaderns d'estudi que coneixia perfectament l'òpera italiana: hi va copiar àries, cavatines, duets... d'òperes de Cimarosa, Paër i Martín i Soler, entre altres. En la seva producció no hi consten obres per a l'escena però s'hi palesa l'ús d'elements de l'estil italià en constants ocasions i, en el cas d'avui, la influència de l'*Stabat Mater* de Rossini és clarament perceptible.

Xavier Puig i Jordi Armengol

PROGRAMA

I

Stabat Mater

Francesc Andreu (1786-1853)

- I. Stabat Mater. Larghetto doloroso (quartet solista i cor)
- II. Cuius animam. Larghetto (quartet solista)
- III. Quis est homo. Larghetto-Allegro (tenor i cor)
- IV. Vidit suum. Andante sostenuto-Allegro (baix)
- V. Sancta Mater. Andante (quartet solista)
- VI. Fac ut portem. Andante flebile-Allegro (soprano i tenor)
- VII. Fac me cruce. Andante (mezzosoprano)
- VIII. Quando corpus. Larghetto - Fac ut animae donetur. Allegro (quartet solista i cor)

II

Àries i cors d'òpera

Ramon Carnicer (1789-1855)

De l'òpera "Elena e Malvina"

Spunta il sole (cor)

Parmi tra fronda e fronda (tenor)

Non temer che i mali miei (soprano, tenor i baríton)

Ma chi sa... si, si lo spero (mezzosoprano)

De l'òpera "Elena e Constantino"

Stemprati pure in pianto (soprano)

Un barbaro carnefice (tutti)

Marta Bonet, soprano
Marta Infante, mezzosoprano
David Alegret, tenor
Jordi Serrano, baríton

Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida
Orquestra Terrassa 48 (Quim Térmens, concertino-director)
Xavier Puig, director